

РЕШЕНИЕ

№ 22894

гр. София, 08.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 21.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6140** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.3 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Н. А. А., гражданин на А. срещу Решение № 6623/31.05.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт поради нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че обжалваният административен акт е постановен в нарушение на чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Според жалбоподателя, начинът на напускане на страната му на произход А. след идване на власт на правителството на талибаните не следва да се обсъжда изобщо, тъй като административният орган не сочи да е анализирал информация дали в периода непосредствено след вземане на властта от фундаменталистката група, това е било възможно. Липсва информация дали държавата разполага с адекватни системи за проверка на лица, на които е забранено да напускат страната, така че да се извършват ефективни гранични проверки. Административният орган не сочи конкретни примери защо не приема бежанската история за недостоверна. Изложените от молителя опасения кореспондират с обстановката след м. 08.2021г., когато талибаните завземат цялата територия на А., което е довело до масови евакуации на лица, свързани с предишния режим и силите на НАТО.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, призовката се е върнала в цялост с отбелязване, че е напуснал самоволно РПЦ С. при ДАБ на 26.06.24г., представлява се

от служебния защитник адв. Л., която поддържа жалбата и представя писмени бележки. Моли да се отмени решението и административната преписка да се върне със задължителни указания по произнасяне по молбата за международна закрила. Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, чрез юрисконсулт Г. оспорва жалбата и излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Н. А. А. мотивира молбата си за международна закрила с обстоятелството, че талибаните заплашвали братята му, защото служели в армията при предишното правителство. С братята си получавали заплахи, като отрича лично да е заплашван или да е пострадал по някакъв начин. До напускане на страна си не е преживявал насилие и лично не е имал неприятности, не е бил съден или осъждан в държавата си по произход.

От горната фактическа обстановка, административният орган е направил извод, че за Н. А. А. не са налице предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ. Представените от него документи копия на известия, издадени от „Ислямско емирство А.“ и призовка не са кредитирани от административния орган, тъй като според информация от Държавна агенция „Национална сигурност“ се използват масово неистински документи от чужденци, на които е отказано предоставяне на статут. Също в решението е направено позоваване на справка вх. № МД-467/06.09.2020г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, според която талибаните понастоящем са прекратили практиката да изпращат заплашителни писма, които някога са били равностойни на смъртна присъда. Такива писма се подправят и продават на афганистанци, които искат да започнат нов живот в Европа.

За Н. А. А. административният орган е приел, че липсват и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като не прави твърдения че е изложен на риск от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция. Не посочва причини за основателни опасения от преследване, не е претърпял какво насилие. Опасенията на афганистанския гражданин, свързани с евентуално негативно отношение към него от страна на талибаните са определени само като негови твърдения и не се подкрепят от представената бежанска история, която е противоречлива, нелогична и има много несъответствия. Чуждият гражданин разказва, че в родината си се е движел само заедно с братята си, имал оръжие и ги пазел, но след като талибаните заплашили братята му, поради естеството им на работа, той самият се е почувствал застрашен. След това заявява, че никога не е имал лично проблеми с талибаните и не е заплашван от тях.

Установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че молителят е бил принуден да опътува от А., поради реална опасност от тежки заплахи срещу живота или личността му в случай на въоръжен конфликт. Приложена е справка вх. № ЦУ – 617/09.02.2024г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, от която е видно, че насилието в А. не е безогледно и повсеместно на цялата територия. Не е налице реална опасност, която да е повод за напускането му. Не са установени от административния органи предпоставките по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Не може да се направи извод, че страната се намира в състояние на въоръжен вътрешен или

международен конфликт.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи: Оспореното в настоящото производство решение изхожда от компетентен орган, издадено е в изискуемата писмена форма, спазени са административнопроизводствените правила и материалният закон при постановяването му, поради което жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. За предоставянето на статут по ал. 1 е без значение обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Според ал.3 субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата; партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; недържавни субекти, когато може да бъде доказано, че субектите, посочени в т. 1 и 2, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Субекти, извършващи тежки посегателства по ал. 1, могат да бъдат: държавата; партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че субектите, посочени в т. 1 и 2, включително международни организации, не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства.

Правилна е преценката на административния орган, че изхождайки от личното положение на кандидата и това в страната му по произход - А., за която в о.с.з. е представена актуална Справка вх. № ЦУ -2032/30.09.2024г. по делото, се налага извод за неоснователност на подадената молба за международна закрила. Кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини, поради което не са налице субективния и обективния елемент за прилагане на цитираната правна норма. Заявената от молителя причина за напускане на страната му на произход А. по време на проведеното интервю (протокол на лист 33 от делото) е заплахи, които талибаните са отправяли към братята му, но той лично не е бил заплашван. В същото време е представил заплашителни писма от талибаните, които са адресирани лично до него. Липсват оригиналите, поради което писмата не биха могли да се проверят за истинност. По делото е приложена справка от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ (лист 17), според която афганистанските мигранти използват фалшиви заплахи за смърт, издадени от талибаните, в опит да търсят убежище в Европа. Справката за актуалното положение в А. показва, че

талибанското правителство, което провъзгласи А. за Ислямско емирство на А. контролира цялата територия, но за молителя липсват предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл.9, ал.1 от ЗУБ. Твърдения, че е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността му, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт молителят не прави. Не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности /С./ по тълкуването на чл. 15, б. "в" от директива 2004/1983 ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Изложеното в Справката на дирекция „Международна дейност“ във връзка със спазване на човешките права, като убийства, тежко физическо насилие, несправедливи задържания и отвлечения, включително изчезвания, произволна или незаконна намеса в личния живот са неотнормими към личната бежанска история на Н. А. А., тъй като той не твърди, че лично е бил заплашван от талибаните по какъвто и да е повод. Същото се отнася и за повечето възражения в жалбата, които не следва да се обсъждат, тъй като очевидно не се отнасят за оспореното по делото решение.

Поради гореизложеното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Водим от горното, Административен съд София - град, Първо отделение, 11 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. А., гражданин на А. срещу Решение № 6623/31.05.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: